

LV

LV

LV

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 9.12.2010
COM(2010) 728 galīgā redakcija

2010/0362 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULAI

**ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz līgumattiecībām piena un
piena produktu nozarē**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Pēc “veselīguma pārbaudes” lēmumiem 2008. gada novembrī piena nozare piedzīvoja dziļu krīzi, samazinoties pieprasījumam pēc piena produktiem, ko izraisīja īpaši augstās cenas 2007. gadā. Drošības tīkla instrumenti izrādījās efektīvi līdzekļi šādās smagās situācijās, lai pārvarētu krīzi. Krīze arī atklāja dažus trūkumus piena nozares orientācijā uz tirgu. Tāpēc Lauksaimniecības un lauku attīstības komisārs nolēma izveidot Augsta līmeņa ekspertu grupu piensaimniecības jautājumos (ALEG), kuras uzdevums bija izstrādāt reglamentējošos noteikumus ieviešanai vidējā termiņā un ilgtermiņā, kuri var veicināt tirgus un ražotāju ienākumu stabilizāciju un uzlabot pārredzamību, vienlaikus ievērojot “veselības pārbaudes” rezultātu. ALEG tikās desmit sanāksmēs no 2009. gada oktobra līdz 2010. gada jūnijam un 2010. gada 15. jūnijā izdeva ziņojumu, kuram pievienoti septiņi ieteikumi.

ALEG ir rūpīgi novērtējusi visus jautājumus un aspektus, kurus cenšas risināt pašreizējā priekšlikumā. ALEG sastāvā bija visu ES dalībvalstu pārstāvji, to vadīja Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors, piedaloties novērotājam no Eiropas Parlamenta sekretariāta. Tā saņēma mutiskus un rakstiskus ieteikumus no lielākajām Eiropas ieinteresēto personu grupām piena produktu piegādes ķēdē: *COPA-COGECA*, Eiropas Piena valdes, organizācijas Eiropas koordinācija *Via Campesina* (visas pārstāv lauksaimniekus), Eiropas Piena produktu asociācijas (piena pārstrādātāji), *EUCOLAIT* (piena produktu tirgotāji), *EUROCOMMERCE* (mazumtirgotāji) un *BEUC* (patērētāji). Turklāt ALEG saņēma ieguldījumu no uzaicinātajiem akadēmiskajiem ekspertiem, trešo valstu pārstāvjiem (no ASV, Jaunzēlandes, Austrālijas un Šveices), valstu konkurences iestādēm un Komisijas dienestiem (*COMP GD* un *AGRI GD*). 2010. gada 26. martā notika arī piena un piena produktu ražošanas nozares ieinteresēto personu konference, kas plašākam skaitam piegādes ķēdē iesaistīto dalībnieku deva iespēju paust savus viedokļus.

Padome izskatīja ALEG izdoto ziņojumu un ieteikumus, un 2010. gada 27. septembra sanāksmē tika pieņemti prezidentvalsts secinājumi. Šajos secinājumos Komisiju mudina līdz gada beigām sniegt atbildi uz ALEG pirmajiem trīs ieteikumiem (līgumattiecības, ražotāju spēja aizstāvēt savas intereses un starpnozaru organizācijas) un ātri sniegt atbildi uz ALEG ieteikumu par pārredzamību.

Viens no galvenajiem ALEG darba aspektiem bija pievērsts jomām, kas saistītas ar tirgus struktūru un dalībniekiem tirgū: līgumattiecības, spēja aizstāvēt savas intereses, ražotāju organizācijas un starpnozaru organizācijas. 2009. gada piena nozares krīzes aspektus ievērojami pasliktināja pašreizējā tirgus struktūra, kas parādīja, ka reformas process piena nozarē sākās ievērojami vēlāk nekā citās nozarēs, precīzāk sakot, tikai 2003. gadā. Ilgu laiku pastāvošas fiksētas kvotas un augstas institucionālās cenas, kas faktiski uzturēja garantētus noieta tirgus piena produktiem, izraisīja tirgus neelastīgumu. Strukturāla pielāgošana bieži bija ierobežota un ražošanas ķēdē iesaistītie dalībnieki nebija stimulēti reaģēt uz tirgus signāliem, tostarp cenu svārstībām, un maz bija iniciatīvu inovācijas vai ražīguma pieauguma veicināšanai. Piena nozares reformā ir jāņem vērā reformas, kas veiktas citās nozarēs, kuru mērķis bija pastiprināt orientāciju uz tirgu saistībā ar “rīcības brīvību lauksaimniekiem”. Tā panāktu lielāku efektivitāti un ES nozarei ļautu izmantot tirgus sniegtās iespējas ES un ārpus ES.

Vairāki pasākumi varētu būt nepieciešami vidējā termiņā līdz pat kvotu sistēmas izbeigšanai un arī pēc tam. Starp dalībvalstīm un arī pašās dalībvalstīs pastāv būtiskas atšķirības tirgus struktūrā, bet piedāvājuma koncentrācija bieži vien ir daudz zemāka nekā tā, kāda ir pārstrādes līmenī. No tā izriet nelīdzsvarotība šo līmeņu spējā aizstāvēt savas intereses. Tirgū

pastāv arī neelastīgums, lauksaimniekiem ir maza piena pārstrādes uzņēmumu (vai pat svaigpiena pārvadātāju) izvēle. Šie faktori var izraisīt nopietnus trūkumus piedāvājuma pielāgošanā pieprasījumam un negodīgu komercdarbības praksi. Proti lauksaimnieki bieži vien piegādes brīdī nezina, kādu cenu par pienu tie saņems (kuru piena pārstrādes uzņēmumi bieži vien nosaka vēlāk, saskaņā ar kritērijiem, kurus lauksaimnieks nevar ietekmēt). Savukārt, attiecībā uz piena pārstrādes uzņēmumiem piegādājamā piena apjoms ne vienmēr ir pienācīgi plānots. Pievienotās vērtības sadalījums piegādes ķēdē nav līdzsvarots, un visā piegādes ķēdē ir konstatēta nozīmīga cenu pārneses problēma.

Šķiet, ka galvenā problēma ir saistīta ar attiecībām starp lauksaimniekiem un pārstrādātājiem un risinājumi situācijas novēršanai būtu jākoncentrē šajā līmenī. Priekšlikumā ir paredzēta iespēja iepriekš sagatavot brīvprātīgus rakstiskus līgumus par lauksaimnieka svaigpiena piegādēm piena pārstrādes uzņēmumam, kuros iekļautu galvenos cenas aspektus, grafiku un piegādes apjomu, kā arī līguma darbības ilgumu. Lai ņemtu vērā kooperatīvu īpatnības un bez vajadzības neiejauktos pašreizējās struktūrās, kooperatīviem līgumi nebūtu jāprasa ar nosacījumu, ka to statūtos ir paredzēti noteikumi, kuriem ir tāds pats mērķis.

Lai vairāk līdzsvarotu spēju aizstāvēt savas intereses, turpmāk tiek ierosināts atļaut lauksaimniekiem ar ražotāju organizāciju starpniecību kolektīvi pārrunāt šādu līgumu noteikumus, jo īpaši cenu. Lai gan pašreizējās konkurences tiesības šajā sakarā pieļauj zināmu rīcības brīvību, kopēju pārstrādes iekārtu trūkums ierobežo iespējas un trūkst tiesiskās noteiktības. Tāpēc priekšlikums šajā sakarā paredz tiesisko pamatu lauksaimniecības jomas tiesību aktos. Lai situāciju nepadarītu nestabilāku, ir paredzēts noteikt kvantitatīvo ierobežojumu. Tas neietekmē piensaimnieku kooperatīvus, ciktāl tos veido lauksaimnieku vertikāla integrācija, kurā ietilpst pārstrādes iekārtas.

Nākamais jautājums, kuru izvirza ALEG, ir par starpnozaru organizāciju lomu. Atšķirībā no ražotāju organizācijām, kurās ir tikai lauksaimnieki, starpnozaru organizācijas daļēji vai pilnībā ietver piegādes ķēdi: lauksaimniekus, pārstrādātājus, izplatītājus un mazumtirgotājus. Tām var būt lietderīga loma pētniecībā, kvalitātes uzlabošanā, un ražošanas un pārstrādes labākās prakses un metožu veicināšanā uz izplatīšanu. Pašlaik tās pastāv dažās dalībvalstīs un veic šos uzdevumus, vienlaikus ievērojot ES tiesību aktus. Turklāt piemēram tādās nozarēs kā augļu un dārzeņu nozare, šādas darbības atļauj īpaši ES noteikumi, uz kuriem attiecas daži ierobežojumi un bieži vien Komisijas pārbaude. Tiek ierosināts noteikumus par starpnozaru organizāciju mērķiem augļu un dārzeņu nozarē piemērot piena nozarē, veicot pienācīgus pielāgojumus, lai izslēgtu būtiskus konkurences ierobežojumus (tostarp fiksētu cenu noteikšanu un tirgus dalīšanu), un paredzot, ka attiecīgie nolīgumi tiek iesniegti apstiprināšanai Komisijai.

Tās varētu dot ieguldījumu ražošanas un tirgus zināšanu un pārredzamības uzlabošanā, tostarp publicējot statistikas datus par cenu, apjomiem un darbības ilgumu līgumiem, kuri noslēgti par svaigpiena piegādi, un sniedzot analīzi par iespējamo turpmāko tirgus attīstību reģionālajā vai valsts līmenī.

Lai nemitīgi uzlabotu zināšanas par ražošanu un ņemtu vērā tirgus attīstību, Komisijai ir regulāri jāsaņem informācija par piegādātā svaigpiena apjomiem.

Lai vēl vairāk uzlabotu pārredzamību, tiks organizētas Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas ekspertu kopējas sanāksmes ar Piena konsultatīvo grupu, lai novērtētu tirgus situāciju un perspektīvas, ar mērķi palielināt piena produktu ķēdē iesaistīto

dalībnieku informētību un atbildību, lai labāk ņemtu vērā tirgus signālus un piedāvājumu pielāgotu pieprasījumam.

Pašreizējais priekšlikums attiecas uz visiem četriem elementiem: līgumattiecībām, ražotāju spēju aizstāvēt savas intereses, starpnozaru organizācijām un pārredzamību tādā nozīmē, ka pašreizējos noteikumos tos nepieciešams grozīt.

Šie risinājumi ir samērā nozīmīgi soļi, un lai gan tos pamato pašreizējā tirgus situācija un struktūra, tie būs pagaidu risinājumi un vēlāk tie jāpārskata. Priekšlikuma spēkā esības laiks ir jāierobežo ar termiņu, kāds piena ražotājiem nepieciešams, lai pielāgotos tirgum, kurā nav ražošanas kvotu, un uzlabotu savu organizāciju, nolūkā panākt vairāk uz tirgu orientētu ražošanas vidi. Starposma pārskatā īpaši jāaplūko tas, kā darbojušies ierosinātie noteikumi, vai tos jāturpina piemērot atlikušajā periodā, un jāizpēta paņēmieni lauksaimnieku rosināšanai noslēgt kopīgas ražošanas nolīgumus.

Priekšlikums pamatojas uz Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu.

Rīcība ES līmenī ir pamatota, jo, lai īstenotu kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, šajā sakarā ir jāveic pasākumi, lai visā Savienībā nodrošinātu vienādu īstenošanu, vienlaikus saglabājot efektīvu konkurenci piena produktu tirgū un nodrošinot iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Tas ir jo īpaši pamatoti attiecībā uz ES konkurences tiesību, – kuras ir ekskluzīvā Savienības kompetencē, – piemērošanu kopējai lauksaimniecības politikai. Tomēr, ņemot vērā atšķirīgās situācijas, kādas pastāv Savienībā attiecībā uz saistību tiesībām, iespēja atsevišķus priekšlikuma (līguma) elementus noteikt vai nenoteikt par obligātiem, ir atstāts dalībvalstu ziņā.

ES konkurences tiesības ir ekskluzīvā Savienības kompetencē, un tāpēc atsevišķas dalībvalstis nevar grozīt to piemērošanu kopējai lauksaimniecības politikai, ko var veikt tikai saskaņā ar LESD 42. pantu. Priekšlikumā dalībvalstīm ir atstātas plašas izvēles iespējas attiecībā uz līgumattiecībām. Tomēr ir jānosaka daži minimālie standarti, lai iekšējais tirgus un kopējā lauksaimniecības organizācija varētu pienācīgi darboties, ņemot vērā tām raksturīgo pārrobežu pazīmi.

Šos mērķus vislabāk var panākt ES, jo atsevišķas dalībvalstis paredzētos mērķus attiecībā uz konkurences tiesībām nevar sasniegt, un ir vajadzīgi minimālie standarti, kas attiecas uz konkurences tiesībām, lai nodrošinātu iekšējā tirgus un kopējās lauksaimniecības organizācijas pienācīgu darbību.

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu. ES līmenī jautājums par līgumattiecībām netiek reglamentēts. Dalībvalstis var brīvi izvēlēties noteikt vai nenoteikt obligātu sistēmu. ES līmenī regulē tikai četrus līgumu aspektus, ja dalībvalsts ir izvēlējusies savā teritorijā noteikt līgumu obligātu piemērošanu, lai nodrošinātu iekšējā tirgus un kopējās lauksaimniecības organizācijas pienācīgu darbību.

Attiecībā uz noteikumiem par piensaimnieku sarunu pilnvaru pastiprināšanu, tiek ierosināts piemērot ierobežojumu 3,5 % apmērā no ES piena ražošanas apjoma, kas ļautu veikt sarunas ar ražošanas organizācijām, kuras ir aptuveni tikpat lielas kā lielākie piena pārstrādes uzņēmumi. Tiek ierosināts arī noteikt ierobežojumu, kas atbilst noteiktai valsts ražošanas apjoma daļai, lai nodrošinātu konkurenci svaigpiena piegādē valsts līmenī. Iespēja attiecīgajām konkurences iestādēm iejaukties atsevišķos nepieciešamos un pamatotos

gadījumos ļautu novērst attiecīgajā valsts teritorijā kaitējumu maziem un vidējiem piena pārstrādes uzņēmumiem.

Noteikumi par starpnozaru organizācijām lielā līdzinās tiem noteikumiem, kādus piemēro augļu un dārzeņu nozarē, un to mērķis ir nodrošināt šo organizāciju darbību tiesisko noteiktību.

Precīzi formulēta juridiskā pamata pievienošana, kas paredz dalībvalstīm apkopot ikmēneša informāciju par svaigpiena piegādēm, attiecas uz tirgus dalībniekiem pieejamajiem datiem un neradītu būtisku slogu ne piena pārstrādātājiem, nedz dalībvalstīm.

Lai vēl vairāk uzlabotu piedāvājuma koncentrāciju, būtu jāveicina arī ražotāju organizācijas saskaņā ar ieteikumiem Komisijas paziņojumā “Labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā”. Tiek paredzēts paplašināt pašreizējo noteikumu, kas paredz atbalstīt ražotāju grupu izveidi un administratīvo darbību, kuru jaunajās dalībvalstīs jau piemēro gandrīz visās nozarēs saistībā ar lauku attīstības politiku, un iekļaut ES–15 dalībvalstis. Tomēr nebūtu jāpieļauj iespēja atbalstīt ražotāju grupas augļu un dārzeņu nozarē, jo atbalstīt minētās nozares darbības jau ir iespējams saskaņā ar vienotās TKO regulas 103.b–103.g pantu. Attiecīgo noteikumu grozīšana ir daļa no uzdevuma, lai lauksaimniecības regulu pamatu pielāgotu Lisabonas līgumam.

Attiecībā uz citiem ALEG ieteikumiem ir paredzēts, ka ALEG apspriesto jautājumu par “ražošanas vietu” izskatīs kā daļu no tā dēvētās “kvalitātes paketes”. Saskaņā ar šo jauno sistēmu tiks ieviests juridiskais pamats lauksaimnieciskās ražošanas vietas obligātai marķēšanai visās nozarēs. Tas ļaus Komisijai, pamatojoties uz pienācīgi veiktu ietekmes novērtējumu un katru gadījumu izskatot atsevišķi, pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz lauksaimnieciskās ražošanas vietas iespējamu obligātu marķēšanu atbilstīgā ģeogrāfiskajā līmenī, lai apmierinātu patērētāju prasības pārredzamības un informācijas jautājumos. Viena no pirmajām izpētāmajām nozarēm būs piena nozare. Tiks ņemti vērā Padomes un Parlamenta apspriešanās rezultāti par Komisijas regulas priekšlikumu par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem [COM(2008)40].

Tiks risināti jautājumi par iespējamām izmaiņām tirgus instrumentos, pētniecībā un inovācijā saskaņā ar KLP pēc 2013. gada, lai paplašinātu apspriešanos visu lauksaimniecība produktu plašākā kontekstā un lai nodrošinātu saskaņotu politikas pieeju.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULAI

**ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz līgumattiecībām piena un
piena produktu nozarē**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu¹,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

tā kā:

- (1) Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecība tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula)⁴ pašlaik iekļauto piena un piena produktu tirgus kopīgas organizācijas kārtējo reformu mērķis bija veicināt orientāciju uz tirgu (t. i., mudināt lauksaimniekus lemt par ražošanas apjomu un veidu atkarībā no cenu izmaiņām), lai pastiprinātu piena nozares konkurences situāciju un tās ilgtspējību saistībā ar tirdzniecības globalizāciju. Tāpēc ar Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 72/2009 par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā, izdarot grozījumus Regulās (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1405/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. 479/2008 un atceļot Regulas (EEK) Nr. 1883/78, (EEK) Nr. 1254/89, (EEK) Nr. 2247/89, (EEK) Nr. 2055/93, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 2596/97, (EK) Nr. 1182/2005 un (EK) Nr. 315/2007⁵ (reformas 2008.–2009. gada “veselības pārbaude”) tika nolemts, ka bija nepieciešams pakāpeniski palielināt kvotas, lai nodrošinātu piena kvotu sistēmas vienmērīgu izbeigšanu 2015. gadā.
- (2) 2007.–2009. gadā piena un piena produktu nozares tirgi piedzīvoja ārkārtējus notikumus. Pirmām kārtām tie bija ārkārtēji laikaapstākļi Okeānijā, kas izraisīja ievērojamu samazinājumu piegādēs, kam sekoja ātrs un ievērojams cenu kāpumu. Lai

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁴ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁵ OV L 230, 2.9.2009., 6. lpp.

gan pasaules līmenī piegādes sāka atjaunoties un cenas sāka atgriezties normālākā līmenī, sekojošā finanšu un ekonomiskā krīze negatīvi ietekmēja ES piena un piena produktu ražotājus, pastiprinot cenu nestabilitāti. Augstākas izejvielu cenas izraisīja pirmām kārtām barības un citu ražošanai nepieciešamo resursu, tostarp enerģijas izmaksu ievērojamu kāpumu. Sekojoši pieprasījuma kritums pasaulē, kā arī ES, tostarp attiecībā uz pienu un piena produktiem, lai gan ES ražošana bija stabila, izraisīja ievērojamu ES cenu kritumu līdz viszemākajam drošības tīkla līmenim. Straujais piena un piena produktu cenu kritums pilnībā neatsaucās zemākās cenās pienam un piena produktiem patērētāju līmenī, kas lielākajā daļā valstu un attiecībā uz lielāko daļu piena un piena produktu nozarē ražoto produktu apakšnozarēs izraisīja bruto seguma palielināšanos un neļāva pieprasījumu pēc šiem produktiem pielāgot zemām izejvielu cenām, palēninot cenu atgūšanos un saasinot zemu cenu ietekmi uz piena ražotājiem.

- (3) 2009. gada oktobrī, ņemot vērā sarežģīto piena tirgus situāciju, izveidoja Augsta līmeņa ekspertu grupu ("ALEG") ar mērķi apspriest vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumus piena un piena produktu nozarē, ņemot vērā piena kvotu izbeigšanu 2015. gadā. Vienlaikus ievērojot veselīguma pārbaudes rezultātu, ALEG uzdevums bija izstrādāt regulatīvo sistēmu, kas jāievieš, lai veicinātu tirgus un ražotāju ienākumu stabilizāciju un uzlabotu tirgus pārredzamību.
- (4) ALEG saņēma mutisku un rakstisku ieguldījumu no lielākajām Eiropas ieinteresēto personu grupām piena produktu piegādes ķēdē, kas pārstāv lauksaimniekus, piena pārstrādātājus, piena tirgotājus, mazumtirgotājus un patērētājus. Turklāt ALEG saņēma ieguldījumu no pieaicinātajiem akadēmiskajiem ekspertiem, trešo valstu pārstāvjiem, valstu konkurences iestādēm un Komisijas dienestiem. 2010. gada 26. martā notika arī piena un piena produktu ražošanas nozares ieinteresēto personu konference, kas plašākam skaitam piegādes ķēdes dalībnieku deva iespēju paust savus viedokļus. ALEG 2010. gada 15. jūnijā sniedza ziņojumu, kurā bija iekļauta piena nozares pašreizējās situācijas analīze un doti vairāki ieteikumi.
- (5) ALEG atzīmēja, ka piena ražošanas un pārstrādes nozares dalībvalstu starpā ļoti atšķiras. Arī atsevišķās dalībvalstīs ir pastāvīgas atšķirības starp nozares dalībniekiem un nozares dalībnieku veidiem. Bet daudzos gadījumos piegādes koncentrācija ir ļoti zema, kas izraisa nelīdzsvarotību lauksaimnieku un piena pārstrādes uzņēmumu spējā aizstāvēt savas intereses piegādes ķēdē. Šāda nelīdzsvarotība var izraisīt negodīgu komercdarbības praksi. Proti lauksaimnieki piegādes laikā nezina, kāda būs piena cena, jo piena pārstrādes uzņēmumi bieži vien to nosaka vēlāk, pamatojoties uz iegūto pievienoto vērtību, ko lauksaimnieks, kas nav iesaistījies kooperatīvā, nevar ietekmēt.
- (6) Visā ķēdē pastāv cenu pārneses problēma, jo īpaši attiecībā uz lauku saimniecību cenām. Piemēram, 2009. gadā piena piedāvājums nereaģēja uz pieprasījuma samazināšanos. Tā dažās lielākajās piena ražotājās dalībvalstīs, reaģējot uz zemākām cenām, lauksaimnieki pat palielināja ražošanu salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Attiecībā uz pievienoto vērtību, tā vairāk koncentrējās piegādes ķēdes apakšnozarēs, īpaši piena pārstrādes uzņēmumos.
- (7) Attiecībā uz piena pārstrādes uzņēmumiem apjomi, kas tiks piegādāti sezonas laikā, ne vienmēr ir pienācīgi plānoti. Pat attiecībā uz piensaimnieku kooperatīviem (kas pieder lauksaimniekiem, kuriem ir pārstrādes iekārtas, kurās tiek pārstrādāti 58 % no svaigpiena ES), ir iespējams, ka trūkst spējas piedāvājumu pielāgot pieprasījumam, —

lauksaimniekiem savam kooperatīvam ir jāpiegādā viss piens un kooperatīvam viss piens ir jāpieņem.

- (8) Oficiālu rakstisku līgumu izmantošana, kuros būtu iekļauti vismaz pamatelementi un kas noslēgti pirms piegādes, nav plaši izplatīta. Tomēr šādi līgumi varētu palielināt piena produktu ķēdē iesaistīto dalībnieku informētību un atbildību, lai labāk ņemtu vērā tirgus signālus, uzlabotu cenu pārnesi un piedāvājumu pielāgotu pieprasījumam, kā arī dažkārt palīdzētu izvairīties no negodīgas komercdarbības prakses.
- (9) Ņemot vērā, ka nav ES tiesību aktu par šādiem līgumiem, dalībvalstis var savās saistību tiesību sistēmās noteikt šādu līgumu izmantošanu par obligātu ar nosacījumu, ka, to darot, ievēro ES tiesību aktus un jo īpaši, ka nodrošina iekšējā tirgus un tirgus kopējās organizācijas pienācīgu darbību. Ņemot vērā šajā sakarā dažādās situācijas ES, ievērojot subsidiaritātes principu, šāda lēmuma pieņemšana ir jāatstāj dalībvalstu ziņā. Tomēr, lai panāktu, ka šādi līgumi atbilst pienācīgiem minimāliem standartiem, un lai nodrošinātu labu iekšējā tirgus un tirgus kopējās organizācijas darbību, ES līmenī ir jānosaka daži pamatnosacījumi šādu līgumu izmantošanai. Ņemot vērā, ka dažu piensaimniecības kooperatīvu statūtos varētu būt paredzēti līdzīgi noteikumi, vienkāršības apsvērumu dēļ tādā gadījumā tie būtu jāizslēdz no prasības par līgumu noslēgšanu. Lai šāda sistēma darbotos arī gadījumā, kad pārstrādātājiem piegādājamo pienu no lauksaimniekiem pieņem starpnieki, tā būtu analogiski jāpieņem arī minētajā situācijā.
- (10) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 42. pantā paredzēts, ka ES noteikumi par konkurenci attiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību, tikai ciktāl to noteicis Eiropas Parlaments un Padome atbilstīgi LESD 43. panta 2. punktam, kas paredz izveidot lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju lauksaimniecības produktiem.
- (11) Lai nodrošinātu ražošanas racionālu attīstību un arī lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni piena ražotājiem, ir jāpastiprina viņu spējas aizstāvēt savas intereses sarunās ar pārstrādātājiem, kas nodrošinātu taisnīgāku pievienotās vērtības sadali visā piegādes ķēdē. Tāpēc, lai īstenotu šos kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, ir jāpieņem noteikums saskaņā ar LESD 42. pantu un 43. panta 2. punktu, lai ražotāju organizācijām, kuras veido piensaimnieki vai to asociācijas, ļautu ar piena pārstrādes uzņēmumu kolektīvi apspriest līguma noteikumus, tostarp cenu, attiecībā uz tās locekļu visu ražošanas apjomu vai daļu no tā. Lai saglabātu efektīvu konkurenci piena tirgū, ir jānosaka ka šādai iespējai būtu piemērojami attiecīgi kvantitatīvie ierobežojumi. Tāpēc šādām ražotāju organizācijām būtu jāparedz tiesības tikt atzītām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 122. pantu. Saskaņā ar LESD 290. pantu Komisijai ir jānodod pilnvaras deleģētu aktu pieņemšanai attiecībā uz nosacījumiem ražotāju organizāciju asociāciju apstiprināšanai.
- (12) Dažās nozarēs starpnozaru organizācijām ir ieviesti noteikumi ES līmenī. Šīm organizācijām var būt lietderīga loma dialoga veicināšanā starp piegādes ķēdes dalībniekiem un labākās prakses un tirgus pārredzamības sekmēšanā. Šādi noteikumi būtu jāpieņem arī piena un piena produktu nozarē, vienlakuš paredzot noteikumus, kas precizē šādu organizāciju statusu saskaņā ar konkurences tiesībām, vienlaikus nodrošinot, ka tie neizkropļo konkurenci vai iekšējo tirgu, vai neietekmē tirgus kopīgās organizācijas pienācīgu darbību.

- (13) Lai ņemtu vērā tirgus attīstību, Komisijai ir nepieciešama savlaicīga informācija par piegādātā svaigpiena apjomu. Regulas (EK) Nr. 1234/2007 192. pantā ir paredzēts pamats informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju. Tomēr ir vajadzīgs noteikums, lai nodrošinātu, ka pārstrādātāji šādu informāciju dalībvalstīm sniedz regulāri. Komisijai ir jādod pilnvaras deleģētu aktu pieņemšanai saskaņā ar LESD 290. pantu, attiecībā uz šādu deklarāciju apjomu, saturu, veidu un grafiku.
- (14) Šajā regulā noteiktos pasākumus pamato piena tirgus pašreizējie ekonomiskie apstākļi un piegādes ķēdes struktūra. Tāpēc tie jāpiemēro pietiekami ilgu periodu (gan pirms, gan pēc piena kvotu atcelšanas), lai ļautu tiem būt pilnībā efektīviem. Tomēr, ņemot vērā to plašo mērogu, tiem ir jābūt pagaidu pasākumiem, un tie ir jāpārskata, lai izvērtētu to darbību un nepieciešamību tos turpināt. Šis jautājums jāaplūko līdz 2014. gada 30. jūnijam un 2018. gada 31. decembrim iesniedzamajos Komisijas ziņojumos par piena tirgus attīstību, īpaši ietverot iespējamās iniciatīvas, lai lauksaimniekus rosinātu noslēgt kopīgas ražošanas nolīgumus.
- (15) Saskaņā ar LESD 290. pantu Komisijai būtu jādod pilnvaras deleģētu aktu pieņemšanai, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šajā regulā paredzētos elementus. Ir jāprecizē elementi, uz kuriem minētās pilnvaras var attiecināt, kā arī šādas deleģēšanas nosacījumi.
- (16) Lai garantētu šajā regulā noteikto pasākumu vienotu piemērošanu visās dalībvalstīs, Komisijai ir jādod pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 291. pantu. Ja nav skaidri norādīts citādāk, šādi īstenošanas akti Komisijai jāpieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. [xxxx/yyyy] par...
- (17) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1234/2007,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1234/2007

Regulu (EK) Nr. 1234/2007 groza šādi.

- 1) Iekļauj šādu jaunu 4.a pantu:

“4.a pants

Deleģēto aktu un īstenošanas aktu pieņemšana

Ja vien šajā regulā nav nepārprotami paredzēts citādi, tad gadījumos, kad Komisijai ir piešķirtas pilnvaras, attiecībā uz deleģētiem aktiem tā rīkojas saskaņā ar 196.a pantā minēto procedūru, bet attiecībā uz īstenošanas aktiem – saskaņā ar 196.b pantā minēto procedūru.”

- 2) Regulas 122. panta pirmās daļas a) punktam aiz iii) apakšpunkta pievieno šādu apakšpunktu:

“*iiia) piens un piena produkti;*”

3) Regulas 123. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Dalībvalstis var atzīt arī starpnozaru organizācijas, kas:

- a) sastāv no pārstāvjiem, kuri veic ekonomiskas darbības saistībā ar piena un piena produktu nozares produktu ražošanu, tirdzniecību vai pārstrādi;
- b) ir izveidotas pēc visu vai dažu pārstāvju iniciatīvas, kas ir minēti a) punktā;
- c) veic vienu vai vairākas no turpmāk minētajām darbībām vienā vai vairākos Savienības reģionos, ņemot vērā patērētāju intereses:
 - i) uzlabo ražošanas un tirgus zināšanas un pārredzamību, tostarp publicējot statistikas datus par cenu, apjomiem un darbības ilgumu līgumiem, kuri noslēgti par svaigpiena piegādi, un sniedzot analīzi par iespējamo turpmāko tirgus attīstību reģionālajā vai valsts līmenī,
 - ii) palīdz labāk koordinēt, kā piena un piena nozares produkti tiek laisti tirgū, īpaši izmantojot pētījumus un tirgus izpēti,
 - iii) izstrādā standartlīgumus, kas atbilst Savienības tiesību aktiem,
 - iv) sniedz informāciju un veic izpēti, kas vajadzīga, lai ražošanu pielāgotu produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un cerībām, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti un vides aizsardzību,
 - v) meklē paņēmienus dzīvnieku veselības aprūpes produktu un citu vielu izmantošanas ierobežošanai,
 - vi) izstrādā metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas un tirdzniecības posmos,
 - vii) izmanto bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu un aizsargā un popularizē šādu lauksaimniecību, kā arī cilmes vietas nosaukumus, kvalitātes marķējumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un
 - viii) veicina integrētu ražošanu vai citas videi nekaitīgas ražošanas metodes.”

- 4) Regulas II daļas II sadaļas II nodaļā iekļauj šādu IIa iedaļu:

**“IIA IEDAĻA
RAŽOTĀJU ORGANIZĀCIJAS PIENA UN PIENA PRODUKTU NOZARĒ**

126.a pants

Līgumslēgšanas sarunas piena un piena produktu nozarē

1. Līgumus par lauksaimnieka svaigpiena piegādēm svaigpiena pārstrādātājam vai savācējam 185.f panta 1. punkta otrās daļas nozīmē var pārrunāt saskaņā ar 122. pantu atzīta piena un piena produktu nozares ražotāju organizācija ražotāju vārdā, kas ir tās loceklis, attiecībā uz visu vai daļu no to kopējā ražošanas apjoma.
2. Ražotāju organizācijas sarunas var notikt:
 - a) neatkarīgi no tā, vai lauksaimnieki īpašumtiesības uz svaigpienu nodod ražotāju organizācijai,
 - b) neatkarīgi no tā, vai pārrunātā cena ir tāda pati attiecībā uz visu vai daļu lauksaimnieku, kuri ir ražotāju organizācijas locekļi, kopējo ražošanas apjomu,
 - c) ja kopējais svaigpiena apjoms, par kuru konkrētā ražotāju organizācija veic sarunas, nepārsniedz:
 - i) 3,5 % no kopējā Savienības ražošanas apjoma un
 - ii) 33 % no kādas konkrētās dalībvalsts kopējā valsts ražošanas apjoma, par kuru minētā ražotāju organizācija veic sarunas, un
 - iii) 33 % no visu dalībvalstu kopējā valsts ražošanas apjoma, par kuru minētā ražotāju organizācija veic sarunas,
 - d) ja attiecīgie lauksaimnieki nav citas ražotāju organizācijas locekļi, kura to vārdā arī veic sarunas par šādiem līgumiem, un
 - e) ja ražotāju organizācija informē tās dalībvalsts vai dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās tā darbojas.
3. Šajā pantā atsauces uz ražotāju organizācijām attiecas arī uz šādu ražotāju organizāciju asociācijām. Lai nodrošinātu, ka šīs asociācijas var pienācīgi uzraudzīt, Komisija, izmantojot deleģētos aktus, var pieņemt noteikumus par nosacījumiem šādu asociāciju atzīšanai.
4. Lai piemērotu 2. punkta c) apakšpunktu, Komisija ar līdzekļiem, kurus tā uzskata par piemērotiem, publisko svaigpiena ražošanas apjomus Savienībā un dalībvalstīs, izmantojot visjaunāko pieejamo informāciju.

5. Atkāpjoties no 2. punkta c) apakšpunkta ii) un iii) punkta, pat ja 33 % ierobežojums nav pārsniegts, otrajā daļā minētā konkurences iestāde var atsevišķā gadījumā nolemt, ka ražotāju organizācija sarunas neveiks, ja konkurences iestāde uzskata, ka tas ir nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu vai novērstu nopietnu kaitējumu svaigpiena pārstrādes MVU, kas darbojas tās teritorijā.

Pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, bez 195. panta 1.punktā minētās Komitejas palīdzības attiecībā uz sarunām, kas skar ražošanu vairākās dalībvalstīs. Citos gadījumos to pieņem tās dalībvalsts konkurences iestāde, par kuras ražošanu notiek sarunas.

Pirmajā un otrajā daļā minētos lēmumus nepiemēro pirms datuma, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.

6. Šā panta nolūkā:

- a) “valsts konkurences iestāde” ir iestāde, kas minēta 5. pantā Regulā (EK) Nr.1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā⁶;
- b) “MVU” ir mikrouzņēmums, mazais vai vidējais uzņēmums atbilstīgi Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikumam 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju⁷.

- 5) Regulas 175. pantā vārdus “ievērojot šīs regulas 176. un 177. pantu” aizstāj ar vārdiem “ievērojot šīs regulas 176. līdz 177.a pantu”.

- 6) Tiek pievienots šāds 177.a pants:

“177.a pants

Nolīgumi un saskaņotas darbības piena un piena produktu nozarē

1. LESD 101. panta 1. punkts neattiecas uz atzītu starpnozaru organizāciju nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, kuru mērķis ir veikt šīs regulas 123. panta 4. punkta c) apakšpunktā minētās darbības.

⁶ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

⁷ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

2. Šā panta 1. punktu piemēro vienīgi ar noteikumu, ka:
 - a) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības ir paziņotas Komisijai;
 - b) trīs mēnešu laikā pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, bez 195. panta 1. punktā minētās Komitejas palīdzības nav konstatējusi, ka nolīgumi, lēmumi vai saskaņotās darbības neatbilst Savienības noteikumiem.
3. Nolīgumus, lēmumus un saskaņotās darbības nevar ieviest pirms nav beidzies 2. punkta b) apakšpunktā norādītais laikposms.
4. Par Savienības noteikumiem neatbilstošiem jebkurā gadījumā jāuzskata šādi nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības:
 - a) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas Savienībā var izraisīt jebkāda veida tirgu sadalīšanu;
 - b) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas var apdraudēt tirgus organizācijas netraucētu darbību;
 - c) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas var radīt konkurences kropļojumus un kas nav vajadzīgi to kopīgās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanai, uz kuriem vērsta starpnozaru organizācijas darbība;
 - d) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas ietver cenu fiksēšanu;
 - e) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas var radīt diskrimināciju vai likvidēt konkurenci attiecībā uz konkrēto produktu ievērojamu daudzumu.
5. Ja pēc 2. punkta b) apakšpunktā minētā trīs mēnešu laikposma beigām Komisija atzīst, ka nav izpildīti nosacījumi 1. punkta piemērošanai, tā, izmantojot īstenošanas aktus, bez 195. panta 1. punktā minētās Komitejas palīdzības pieņem lēmumu, paziņojot, ka attiecīgajam nolīgumam, lēmumam vai saskaņotai darbībai piemēro LESD 101. panta 1. punktu.

Minētais Komisijas lēmums nestājas spēkā pirms dienas, kad tas paziņots attiecīgajai starpnozaru organizācijai, ja vien šī starpnozaru organizācija nav iesniegusi nepareizu informāciju vai ļaunprātīgi izmantojusi 1. punktā minēto atvieglojumu.
6. Daudz gadu nolīgumu gadījumā paziņošana par pirmo gadu ir spēkā turpmākajiem nolīguma gadiem. Tomēr šādā gadījumā Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc citas dalībvalsts lūguma jebkurā laikā var paziņot, ka konstatēta neatbilstība.”
- 7) Regulas 179. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“179. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz nolīgumiem un saskaņotām darbībām

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt visus nepieciešamos pasākumus saistībā ar 176.a līdz 178. pantu.”

8) Regulas 184. pantā iekļauj šādu punktu:

“10) līdz 2014. gada 30. jūnijam un 2018. gada 31. decembrim – Eiropas Parlamentam un Padomei par tirgus situāciju piena un piena produktu nozarē un īpaši par 122. panta pirmās daļas iii) apakšpunkta darbību un 123. panta 4. punkta, 126.a, 177.a, 185.e un 185.f panta darbību, kas īpaši attiecas uz iespējamām iniciatīvām, lai lauksaimniekus rosinātu noslēgt kopīgas ražošanas nolīgumus, un pievieno attiecīgus priekšlikumus.”

9) Iekļauj šādu 185.e un 185.f pantu:

“185.e pants

Obligātie paziņojumi piena un piena produktu nozarē

1. Svaigpiena pārstrādātāji valsts kompetentajai iestādei paziņo svaigpiena apjomu, kas tiem piegādāts katru mēnesi.
2. Lai nodrošinātu šādu paziņojumu lietderīgumu un savlaicīgumu tirgus pārvaldības nolūkā, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt noteikumus par šādu paziņojumu apjomu, saturu, veidu un grafiku.

185.f pants

Līgumattiecības piena un piena produktu nozarē

1. Ja dalībvalsts nolemj, ka par katru lauksaimnieka svaigpiena piegādi svaigpiena pārstrādātājam ir jābūt starp abām pusēm noslēgtam rakstiskam līgumam, šādam līgumam ir jāatbilst 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Pirmajā daļā aprakstītajā gadījumā attiecīgā dalībvalsts arī nolemj, ka, ja svaigpiena piegādi veic ar viena vai vairāku piena savācēju starpniecību, šādam līgumam starp pusēm ir jābūt noslēgtam par katru piegādes posmu. Saistībā ar to “savācējs” ir uzņēmums, kas no lauksaimnieka vai cita savācēja saņemto svaigpienu transportē svaigpiena pārstrādātājam vai nākamajam savācējam, kas nozīmē katrā no šiem gadījumiem nodot īpašumtiesības uz svaigpienu.

2. Līgumu:

- a) noslēdz pirms piegādes,
- b) sagatavo rakstiski un
- c) īpaši iekļauj šādus elementus:
 - i) cenu, kas maksājama par piegādāto svaigpienu, kura:

- ir nemainīga un noteikta līgumā, un/vai
 - Mainās atkarībā no līgumā noteiktajiem faktoriem, jo īpaši tādiem kā tirgus situācijas attīstība, pamatojoties uz tirgus rādītājiem, piegādātais apjoms un piegādātā svaigpiena kvalitāte vai sastāvs,
- ii) apjomu, kuru var piegādāt un/vai kas jāpiegādā, un piegāžu grafiku, un
- iii) līguma darbības ilgumu, kas var būt bezteriņa līgums ar izbeigšanas klauzulām.
3. Atkāpjoties no 1. punkta, līgums nav vajadzīgs, ja lauksaimnieks svaigpienu piegādā tādām svaigpiena pārstrādātājam, kurš ietilpst kooperatīvā, kura loceklis ir arī lauksaimnieks, un ja kooperatīva statūtos ir iekļauti noteikumi, kuriem ir tādi paši nosacījumi kā tie, kas noteikti 2. panta a), b) un c) punktā.
4. Puses brīvi pārrunā visus lauksaimnieku, savācēju vai svaigpiena pārstrādātāju par svaigpiena piegādi noslēgto līgumu elementus, tostarp tos elementus, kas norādīti 2. punkta c) apakšpunktā.
5. Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt nepieciešamos pasākumus.”
- 10) Regulas VII daļas I nodaļā iekļauj šādu 196.a un 196.b pantu:

“196.a pants

Deleģētie akti

1. Komisijai uz nenoteiktu laiku tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šajā regulā minētos deleģētos aktus.

Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 1. punktā.

Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atcelt deleģētās pilnvaras, apņemas informēt pārējās iestādes un Komisiju pieņemamā termiņā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atceltas, kā arī atcelšanas iespējamus iemeslus.

Lēmums par atsaukšanu izbeidz šajā lēmumā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neietekmē jau spēkā esošo deleģēto aktu spēkā esamību. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus par deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu var pagarināt par vienu mēnesi.

Ja, minētajam termiņam beidzoties, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā tajā norādītajā dienā.

Deleģēto aktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējusi Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

Ja Eiropas Parlaments vai Padome iebilst pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, izklāsta to pamatojumu.

196.b pants
Īstenošanas akti

Ja īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šo regulu, Komisijai palīdz šīs regulas 195. pantā minētā Komiteja un piemēro Regulas (ES) Nr. [xxxx/gggg] [5]. pantā paredzēto procedūru.”

- 11) Regulas 204. pantam pievieno šādu punktu:

“6. Attiecībā uz piena un piena produktu nozari 122. panta pirmās daļas iii) apakšpunktu un 123. panta 4. punktu, 126.a, 177.a, 185.e un 185.f pantu piemēro līdz 2020. gada 30. jūnijam.”

2. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. To piemēro no [...].

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
Priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

FINANŠU PĀRSKATS		Indic/10/744996(SM/t m) 6.142.2010.1		
		DATUMS: 07.10.2010.		
1.	BUDŽETA POZĪCIJA 05 02 12 943.1	APROPRIĀCIJAS miljoni EUR (2010. gada budžets)		
2.	NOSAUKUMS Eiropas Parlamenta un Padomes priekšlikums regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1234/2007 (Vienotā TKO regula) attiecībā uz līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē.			
3.	JURIDISKAIS PAMATS Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 42. un 43. pants.			
4.	MĒRĶI Ātri reaģēt uz ALEG ieteikumiem, kurus izskatīja Padome un pieņēma ar prezidentvalsts secinājumiem 2010. gada 27. septembrī. Būtībā šis priekšlikums attiecas uz līgumattiecībām, līgumslēdzēju spēju aizstāvēt savas intereses, starpnozaru organizācijām un pārredzamību.			
5.	FINANSIĀLĀS SEKAS	12 MĒNEŠU PERIODS (miljoni EUR)	KĀRTĒJAIS FINANŠU GADS 2010. (miljoni EUR)	NĀKAMAIS FINANŠU GADS 2011. (miljoni EUR)
5.0	IZDEVUMI, – KO SEDZ NO ES BUDŽETA (KOMPENSĀCIJAS/ INTERVENCES PASĀKUMI) – VALSTS IESTĀDES – CITI	–	–	–
5.1	IEŅĒMUMI – ES PAŠU RESURSI (ATSKAITĪJUMI/MUITAS NODOKĻI) – VALSTS LĪMENĪ	–	–	–
		2012.	2013.	2014.
5.0.1	PAREDZĒTIE IZDEVUMI	–	–	–
5.1.1	PAREDZĒTIE IEŅĒMUMI	–	–	–
5.2	APRĒĶINA METODE			
6.0	VAI PROJEKTU VAR FINANSĒT NO APROPRIĀCIJĀM, KAS IERAKSTĪTAS KĀRTĒJĀ BUDŽETA ATTIECĪGAJĀ NODAĻĀ?	JĀ NĒ		
6.1	VAI PROJEKTU VAR FINANSĒT, VEICOT KĀRTĒJĀ BUDŽETA STARPNODAĻU PĀRVEDUMUS?	JĀ NĒ		
6.2	VAI BŪS VAJADZĪGS PAPILDU BUDŽETS?	JĀ NĒ		
6.3	VAI APROPRIĀCIJAS BŪS JĀIERAKSTA NĀKAMO GADU BUDŽETOS?	JĀ NĒ		
PIEZĪMES Ierosinātajiem pasākumiem, kas vidējā termiņā un ilgtermiņā var dot ieguldījumu tirgus un ražotāju ieņēmumu stabilizēšanā, nav tiešas ietekmes uz ES budžetu. Izmaiņas Regulā (EK) Nr. 1698/2005, lai ļautu atbalstīt ražotāju organizācijas ES–15 dalībvalstīs, jau tika iekļautas COM(2010)537.				